

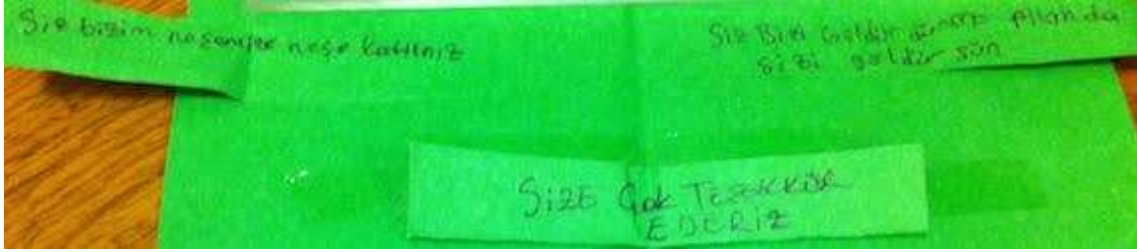
iyi akşamlar ilk yar'larımızın sevgili dostları,

sevgili Aydın 2 yıl sonra aynı başlığı kullandı,
çünkü 2 sene sonra yine aynı coğrafyaya gittik...
Hatırlarsanız "Nerede Bu Cennet?" sorusuna karşı da güzel
bir şekilde ismini belirtmemişti bu "saklı cennet'in"...

Evet aynı Cennet'ten 2. bölüm,
kısacık da olsa ekte...

Keşke meleklerle layık olabilsek...

Gayretimiz o doğrultuda,
desteklerinizle daha iyisini yapmak,
ve çocukların bir gün güzelce gülmesini sağlamak için
bir ilkyar' imizin dediği gibi

Teşekkür siz destek verenlere,
çok teşekkür ediyorum,
selam sevgi ve saygılarımızı yolluyoruz...

İLK YAR

Güzel çocuklarımızın geleceğine güzellikler katmak için,
belki bir kitap, belki de büyüğünüzün anısına bir kitaplık için,
belki de daha fazlası için:

(lütfen bağışınızın açıklama kısmına isminizi yazın, hesap sahibi İLK YAR)

İş Bankası ODTÜ şubesi (4229) 706968 TL Hesabı : TR26 0006 4000 0014 2290 7069 68

Euro Hesabı: TR920006400000242293507426

Dolar Hesabı:TR910006400000242293576217

YURT DIŞINDAN BAĞIŞLARINIZ için bağlantı adresi:

<https://turkishphilanthropyfunds.givecorps.com/projects/12942-lk-ret-m-okullarina-yardim-vakfi-lkyar-ilkyar-16th-science-summer-school>

Çocuklarımız, ilk göz ağrılarımız, ilk yarımız;

hele ki uzaklardaki, YBOldaki çocuklarımız, kardeşlerimiz

site: <http://www.ilkyar.org.tr> e-posta: ilkyar.yonetim@gmail.com

Vural Beyimiz> <http://vuralaltin.blogspot.com/>

Ata Hocamız> <http://atatezbasaran.blogspot.com.tr/>

Kaş Gücüyle Devri Alem> Erden> <http://www.KaslaGit.com/>

Banu Hocamızdan Fen > <http://www.bilimce.com>

Hasan Hocamızdan Zeka Oyunları> <http://www.zekaoyuncaklari.com/>

Kitap: Elif Nur un öyküsü http://www.ilkyar.org.tr/dergi/Elif_Nurun_Oykusu.pdf

CENNET VE MELEKLER-2

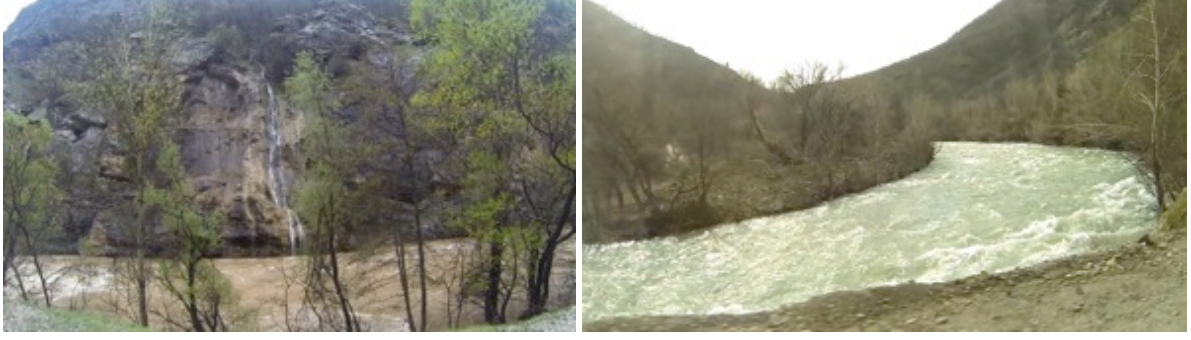
İlk kez gittiğimizde şöyle başlamıştık izlenimlerimizi aktarmaya: “Hep denir de, yaşadığında farkına varmaz herhalde insan: Cennetin de cehennemin de bu dünyada karşılığı var gerçekten...Cehennem herkesin malumu, az veya çok kendi cehennemlerimiz var zaten içinde yaşadığımız... Ancak işin cennet kısmı biraz zor herhalde. Cennete gittik ve meleklerle dokunduk desem inanır mısınız? Üstelik aynı dili konuşuyormuşuz meğer meleklerle, birbirimizi anlamakta hiç güçlük çekmedik ve aslında ben cennetten dönmek de istemedim. Ama biz fanilerin henüz zamanı gelmediği için cennette kalamadık, girdiğimiz kapıdan gözümüz arkada kalarak döndük. Ancak aklımız ve gönlümüz ise geride kaldı.”...

Ve aradan zaman geçti ve biz yine cennetteydik geçtiğimiz hafta sonu...Tabii etrafımızı melekler sardı yine. Hepsi de nasıl meraklı, nasıl ilgili. Sorulara yetişmekte, yanıtlamakta zorlandık. Bu arada saf bir merakın, ilginin ve sevginin ne olduğunu bir kez daha hatırladık. Mutluluğun resmi konusunda hep çekincelerimiz olmuştur ne zaman karşılaştık böyle bir sahneyle, “acaba?” derdik, sislerin ardında

kalırdı hep bir şeyler. Ama burada, cennette çekinceye yer yoktu. Her şey çok açık, yalın, saf, berrak, ve pırıl pırıldı. Konuşup adlandırmaya bile gerek yoktu, neredeyse sözsüz bir iletişimle anlaşmak mümkündü.

Sayıllı gün ve saat çabuk geçiyor böyle anlarda. Zamanın nasıl aktığını anlamıyorsunuz; bitmesini istemediğiniz için de aksine çağlayan sular gibi hızla akıp geçiyor

Ancak süre ne denli kısıtlı olursa olsun değişiyor herşeye. Çocukların güzellikleri ve iyilikleri hepimizi sarıp sarmalıyor. Ne bir yorgunluk ne de bezginlik kalıyor insanda. Ayrıca o nasıl bir özgüvenli duruştur ki tüm çocuklar sanki koskoca bir yaşamı yaşamış bitirmiş de yaşamın ikinci bir dönemine ulaşmışlar gibi. Hani bir öykü vardı, yaşlılıktan geriye çocukluğa dönüşü anlatan, o yaşamın tüm tecrübe ve birikimleri ile çocukluğun enerjisi ve dinçliğini aynı bünyede taşımaktan söz eden, tam da bunun gibi bir durum sözünü ettiğim. Sanki muazzam bir yaşanmışlığı taşıyan küçük bedenler vardı kaşımızda. Son derece olgun, akıllı, özgüvenli ve son derece mantıklı sorular soran...Ama aynı zamanda müthiş bir enerji, sonsuz bir merak, ve herşeyin ötesinde de mutlulukla gülümseyen yüzler☺...daha ne olsun..

Biz yine istemeden de olsa döndük cennetten...Ama yine gideceğiz, söz verdik, söz aldık..belki bir gün gidip de dönmeyeceğiz, zamanı gelince! Kim bilir? Sevgiyle kalın... Aydın Erdoğan

www.ilkyar.org.tr ilkyar.yonetim@gmail.com çocuklarımız ilk göz ağrılarımız, ilk yar'larımız....